

ההמתנה למתנה / יוחאי בן אב"י

יורח פרח וחליל

תוכנית שנתית לגננת ומורה

אחרי חבוקים ועוד נשיקה,
סבא וסבתא הלכו בשתיקה.
עמר וקמה עמדו מבלבלים,
הביטו זה על זה והתחילו שואלים:

למה הם התכננו? כסף? יהלומים?
ולמה לחכות כל כך הרבה ימים?
ואם זו מתנה שמגשימה כל חלום,
מדוע שלא נקבל אותה... היום?

עמר וקמה העלו השערות,
על אופנים, מחשב ומתנות אחרות,
תבת אוצר מלאה בזהב,
כלבלב חמוד, או אולי ארנב...

והם ספרו - יום אחד, יומים,
שבוע ושלושה ימים, שבועים,
שלושים וחמשה שהם חמשה שבועות,
תשעה וארבעים!... הגיע חג השבועות!

ומה קרה בסוף? אתם רוצים לדעת?
מה היתה המתנה המשגעת?
נשאיר את זה כעת לדמיונכם המצין,
בטוח שתהיה לכם תשובה לענין!

כי עקר הספור הוא לא המתנה,
אלא הספירה, הכמיהה, ההמתנה,
הרצון להנות מיפיה של הדרך,
ולהבין שלכל יום ויום יש ערך!

לסבתא של עמר וקמה,
יש שם מיחד - סבתא אלמה.
יחד עם סבא החכם, מר שדה,
(שעל מקלו המהדר הולך ומדדה),
הם באים מדי פעם אל נכדיהם האהובים,
ותמיד עם מתנות או ממתקים שווים!

פעם באחד הבקורים הארכים,
ממש לפני הנשיקות והחבוקים,
פנתה סבתא אל נכדיה בלישה,
"עמר וקמה, יש לי בקשה:

הכנתי עבורכם מתנה יקרה,
משמחת לבבות ועינים מאירה,
אוצר חשוב מתוק וגם מחכים,
ששמרתי רק לכם - אהובי המתוקים."

עמר הסתקרו, וכך גם קמה,
וסבתא אלמה שהיתה גם חכמה,
קרצה לסבא שנשען על מקלו החום -
ומכאן - הוא המשיך את הנאום:

"איפה הקפסא, אתם בודאי שואלים?
לא את הכל אנחנו מיד מגלים...
כי כזה אוצר וכזאת מתנה,
צריכים ימים רבים של המתנה..."

"כמה נחכה? ומתי תחזור?"
חמשים ימים בדיק - בינתיים תספרו!
והעקר - שתצפו לה בכל לילה ויום,
ושמחינו בלבבכם המון המון מקום...

להאזנה:

ליצירת קשר:

להצטרפות לתוכנית השנתית

לפרטים נוספים: 054-5359777

כל הזכויות שמורות ©

